

יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם, וְיִהְיֶה מִבְּדִיל בֵּין מַיִם
 לְמַיִם (בראשית א ו), דָּא הוּא שְׂמָא דְעֶקֶר שְׁטַן מִן
 יִמָּא דְאוּרִייתָא, וְאַפְרִישׁ לִיהּ מִתַּמָּן, בְּגִין
 דְּאִיהוּ עֶקֶר הָאֲמוּנָה דִּישְׂרָאֵל עֲלָאָה דְכָל
 עֲלָאִין, (ס"א מצאתי, סמוך דישׂראל וביומא תגנא לית תמן
 טוב בגין דביה אתברי גיהנם, כאן חסר).

זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם (שם ה א), פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, סְלִיקְנָא יְדִין לְמָאן
 דְּבָרָא עֲלֵמָא, דִּיגְלִי לָן רַזִּין עֲלָאִין סְתִימִין גְּנִיזִין טְמִירִין, לְמִימַר
 קַמִּי שְׂכִינְתָא, וְשִׁתִּין רַבּוּא דְחִיילִין דִּילִיהּ דְּמִלְאַכִּין קְדִישִׁין דְּלַעֲלֵא,
 וְשִׁתִּין רַבּוּא דְּמִלְאַכִּין קְדִישִׁין דְּלַתְתָּא דְּלֹא אִיעוּל בְּכִסּוּפָא קְדָמָךְ.
 פֶּתַח וְאָמַר, זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם, זֶה וְדַאי כְּלִיל תַּרְיַן עֶשֶׂר מְזֻלוֹת
 דְּאָדָם דְּלַעֲלֵא, דְּאֶתְמַר עֲלֵיהּוּ (תהלים קכב ד) שְׁבֹטֵי י"ה עֲדוֹת
 לְיִשְׂרָאֵל, זֶה וְדַאי אֵינוֹן אַרְבַּע אַנְפִּין דְּאַרְיָה, אַרְבַּע אַנְפִּין דְּשׁוּר, אַרְבַּע
 אַנְפִּין דְּנֶשֶׁר, דְּבַהוֹן אֲשֶׁתְּמוּדְעִין פְּרָצוּפִין דְּבְגֵי נָשָׂא, וְכִלְהוּ אַנְפִּין אֵינוֹן
 רְשִׁימִין בְּאַרְבַּע אַתְּוֹן דְּאֵינוֹן יְהו"ה, מַאי אָדָם יו"ד ה"א וּא"ו ה"א,
 וְעֲלִיהּ אֶתְמַר (ישעיה מד יג) כְּתַפְּאֶרֶת אָדָם לְשֹׁבֵת בַּיִת, מָאן בַּיִת דִּילִיהּ, דָּא
 שְׂכִינְתָא דְּאֶתְקַרִּיאַת דְּמוֹת אָדָם, דְּכָל דְּמִיוֹנִין וּפְרָצוּפִין דְּבְגֵי נָשָׂא בַּה
 אֲשֶׁתְּמוּדְעוּ, וְכָל צִיּוּרִין דְּעֲלָאִין וְתַתְּאִין, וּבְגִינָה אֶתְמַר (הושע יב יא) וּבְכִיד
 הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה.

(אמר המגיה, אתה בן אדם קודם שתכנס בעיון זה, להזהירך באתי שתעמד על רגליך על במותי האמונה
 האמתית, ותקעת יתד במקום נאמן, פן יפתוך רעיונים זדונים, ויעלו דברים על לבבך, ומלין לצד
 עלאה תמלל, בראותך בתיקון זה שידובר בו משערא ומצחא ואודנין ואנפין ושאר אברים גשמיים, השמר
 אל תפן אל און ליחס ולתאר לעלאה על כל עלאין סתימא על כל סתימין שמין דבר מזה אפילו בהרהור,
 כי לעלת העלות לית מחשבה תפיסא ביה כלל, לית ביה לא דיוקן ולא דמיון ולא צורה ולא אברים
 גשמיים ולית ליה שם ידיע, אבל הוא ממלא כל שמהן, והוא שלימו דכלהו, ראה גם ראה מה שכתב
 התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי, כשרצה לגלות סתרי התורה באדרא, פתח ואמר ארור האיש אשר
 יעשה פסל ומסכה (דברים כז טו), וזה להסיר מלב כל המעיינים כל דבר עתק, פן ח"ו יכשלו ונפלו, ועברו
 ממשכיות לבב, ימיקו וידברו ברע, מאחר שהיה רוצה לדבר מראש ועין ואון ושאר אברים גשמיים, היה
 ירא שמא ישעו ליחס ולתאר לבורא יתברך גוף ותמונה, ומשה אמר כי לא ראיתם כל תמונה (דברים ד
 טו), וישעיה אמר (ישעיה מ יח) ואל מי תדמיון א"ל ומה דמות תערכו לו, ואל מי תדמיוני ואשועה יאמר
 קדוש (שם כה), ודומיהם, שכלם יעידון יגידון שאין דמיון בינו יתברך וכינינו מצד (דף קכא ע"ב) העצם

והתבנית, אלא שהאברים שבנו הם עשויים כסימנים לדברים עליונים סתומים וחתומים שאין כח השכלי שבאדם יכול להשיגם, ואין שיח ואין שיוג לו להבינם, וקצר מצע דעתו לדרת לעמקם, ואינו רשאי להכניס ראשי בין ההרים הרמים הלא הם בעלי הקבלה אשר העמיקו הרחיבו דבריהם על הדרוש הזה, רק מעי רתחו ולא דמו, מיראתי פן עובדי פשתים שריקות וארנים חורי קורי עכביש יארגו, בדעות כוזבות יאריכו למעניתם, לך נא ראה מה שכתב על זה ר' יוסף בן גיקיטיליא בהקדמת שערי אורה, ובמה שכתב בעל החנוך בהקדמתו לפירוש התורה, והאלקי ר' מנחם מריקנאטי ז"ל בפרשת ויחי בפסוק בן פורת יוסף, ובמה שכתב ר' יהודה חייט בפירוש מערכת האלקות (ד' לד), וזה לשונו, סוף דבר כל מקום שתראה שידברו בענין הספירות, דברים שאין ראוי לאמרם בבורא יתברך, כגון שעור וקומה והדומים להם, הכל נאמר על הספירות, וכשתראה שידברו על דרך שבח והודאה הכל נאמר על הבורא שבתוכו, וכן בחוצה להן, כי אין דבר שיובילוהו, ועל כן אין לומר בבורא יתברך לא ימין ולא שמאל ולא פנים ואחור ומעלה ומטה וכו' עיין שם.

עוד כתב (בדף לה ע"ב) כי אף על פי ששעור הקומה מהפרסאות הוא במדות ולא בבורא, אפילו הכי אין לחשוב חלילה שהפרסאות הללו הם שעור כמותי, אלא הם מלשון (דניאל ה כח) פרס פריסת מלכותך, וכל הפרסאות הללו שבשעור קומה הם אותיות, שכל אחת נקראת פרסה, על כי נחתכו מהעיסה, כאבנים הנחתכים מההר, ואמר שרבווי הפרסאות שהזכיר בכאן, רומז לניצוצות המתפוצצות מהכאת הפטיש בקורנם, והם השמות הנעשים מחבור האותיות והצורפים הנעשים מהאלפא ביתות דספר יצירה, שעמהם נבראו הדברים וכו', ואם תדקדק היטב בדברי רבי שמעון בענין זה, תשכיל ותדע כי דברי רבי יהודה חייט ז"ל ואשר במסלתו ילכון, הם נכוחים למכין וישרים למוצאי דעת, ולא יעכטון ארחותיהם.

פְּתַח וְאָמַר, וְאֵתָהּ תַחְזֶה מִכָּל הָעַם אֲנָשֵׁי חֵיל יִרְאִי אֱלֹהִים אֲנָשֵׁי אֲמַת שְׁנָאֵי בְּצַע (שמות יח כא), אֲנָשֵׁי חֵיל מִסְטָרָא דְחֶסֶד דְתַמָּן י', וּבְגִינְיָה אֲתַמַּר הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים, יִרְאִי אֱלֹהִים מִסְטָרָא דְגְבוּרָה דְתַמָּן ה', וּבָהּ אֲתַמַּר הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין, אֲנָשֵׁי אֲמַת מִסְטָרָא דְעַמּוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא דְתַמָּן ו' וְתַמָּן אֲמַת, שׁוֹנְאֵי בְּצַע מִסְטָרָא דְמַלְכוּת דְתַמָּן ה', הָא הָכָא אַרְבַּע תְּקוּנֵין דְאֵינוּן פְּרָצוּפִין דְבְּנֵי נָשָׂא, אֵלִין אֵינוּן מְרָאָה (ס"א מְרָאִין).

וְאֵית אַרְבַּע דְּמַתְּלִבְשִׁין בְּהוּן דְאֵינוּן דְמִיּוֹן וְאֵינוּן אַדְנִי, וְעַלְיָהּ אֲתַמַּר (שם) וְשִׁמְתָּ עֲלֵיהֶם שְׂרֵי אֲלָפִים מִסְטָרָא דָא, שְׂרֵי מְאוֹת מִסְטָרָא דָאֵת ד', דְאֵיהוּ אַרְבַּע מְאוֹת דְאֲשַׁתְעֵבִידוּ יִשְׂרָאֵל בְּמַצְרַיִם בְּגִין דְבָהּ חָאבוּ, הָא דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (בראשית כג טו) אַרְבַּע מְאוֹת שְׁקָל כֶּסֶף, וְשְׂרֵי חֲמָשִׁים מִסְטָרָא דָאֵת נ', וְשְׂרֵי עֶשְׂרוֹת מִסְטָרָא דָאֵת י'. אֲשַׁתְאָרוּ עֶשְׂרֵי תְקוּנֵין, עַלְיָהּ אֲתַמַּר וְאֵתָהּ תַחְזֶה מִכָּל הָעַם, בְּשַׁעְרָא